

PŘEHLED BOHOSLUŽEB V ČERVNU 2018

2. 6. (20. 5.)	Sobota	Muč. Thalasia a s ním Alexandra a Asteria; Nalezení ostatků svt. Alexije, metropolitu moskevského a celé Rusi	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00
3. 6. (21. 5.)	Neděle	1. Neděle po Padesátnici (hlas 8.) – Všech svatých Svatého císaře Konstantina a jeho matky, svaté císařovny Heleny	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
V PONDĚLÍ 4. ČERVNA ZAČÍNÁ PETRO – PAVLOVSKÝ PŮST			
9. 6. (27. 5.)	Sobota	Sv. muč. Theraponta, biskupa sardinského; sprav. Jana Ruského, vyznavače	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00
10. 6. (28. 5.)	Neděle	2. neděle po Padesátnici (hlas 1.) Všech ctihodných a bohonosných Otců Svaté Hory Athonské Ctih. Nikity Vyznavače, biskupa chalkedonského	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
16. 6. (3.6.)	Sobota	Muč. Lukilliána a s ním umučených čtyř dětí: Klaudia, Ipatia, Pavla, Dionýsia a Pavly, panny	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00
17. 6. (4.6.)	Neděle	3. neděle po Padesátnici (hlas 2.) Svt. Mitrofana, patriarchy cařihradského	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
23. 6. (10. 6.)	Sobota	Svt. muč. Timoteje, biskupa pruského; svt. Jana, metropolitu tobolského	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00
24. 6. (11. 6.)	Neděle	4. neděle po Padesátnici (hlas 3.) Sv. ap. Bartoloměje a Barnabáše; 222 sv. čínských novomučedníků (1900); ikony Přesvaté Bohorodice «Jest vpravdě důstojno»	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
30. 6. (17. 6.)	Sobota	Muč. Manuela, Savela a Izmaela Perských	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00

Program bohoslužeb najdete také na internetové stránce:

WWW.PRAVOSLAVBRNO.CZ

Ctihodný vyznavač Rafael, jeromonach optinský

památka 6. /19. června

Jeromonach Rafael (světským jménem Rodion Ivanovič Šejčenko) se narodil roku 1891 ve Velké Michailovce, Novooskolského újezdu Kurské gubernie, v rodině rolníka, který byl i ševcem a vazačem knih. V roce 1906 zakončil školu při církevní obci, poté ještě absolvoval tři třídy zemské školy, a dále pracoval stejně jako jeho otec: šil lidem boty. Roku 1913 byl povolán do armády, kde zakončil Vojensko-veterinární školu pro pomocný personál. Získal hodnost poddůstojníka a byl odeslán k 6. hulánskému Volyňskému pluku, kde sloužil až do demobilizace v roce 1918. Když se vrátil domů z fronty, rozloučil se Rodion se všemi příbuznými a odešel do Optinské poustevny, kde předtím už několikrát pobýval jako poutník a monastýrský pomocník.

26. srpna 1918 byl přijat mezi posluníky Optinské poustevny. V monastýru nesl poslušenství pomocníka veterináře a zpěváka chrámového sboru. V roce 1923 byl monastýr zasvěcený v čest Uvedení do chrámu Přesvaté Bohorodice – Optinská poustevna zavřen bolševiky. Mniši se po uzavření poustevny ubytovali ve městě Kozelsk v pronajatých bytech a posluník Rodion si začal vydělávat na živobytí znovu jako švec.

Roku 1928 byl Rodion postřižen na mnicha se jménem svatého archanděla Božího Rafaela rukou optinského jeromonacha Makárija v jeho bytě a s požehnáním biskupa Malojaroslavského, vikáře Kalužské eparchie, Stefana (Vingradova). Ve stejném roce byl pak postupně rukopoložen na jerodiákona a poté i do hodnosti archidiákona. Rukopoložení vykonal vladyka German (Weinberg), biskup Mosalský, vikář Kalužské eparchie. Po dobu deseti měsíců pobýval o. Rafael u biskupa, jako jeho kelejník a archidiákon při archijerejských bohoslužbách. V roce 1929 byl vladyka German naznačen na archijerejskou katedru v Alma-Atě, horlivého mnicha a dobrého archidiákona mnoho přemlouval, aby i on s ním odjel do Alma-Aty, ale otec Rafael byl už silně spjat s Optinou, a tak odmítl. Roku 1929 se vrátil do města Kozelsk (město v Kalužské oblasti, monastýr Uvedení do chrámu Přesvaté Bohorodice (Optinská poustevna) se nachází ve vzdálenosti 2 km od tohoto města), kde sloužil v chrámu sv. Jiří.

Od února 1930 už jako jerodiakon nesloužil, kvůli svému zdraví (podle jiných pramenů byl v lednu r. 1930 nuceně mobilizován k těžbě dřeva), a žil z prostředků prodeje svých věcí, přičemž pomoc mu poskytoval i jeho bratr a také mnišské bratrstvo. Spolu s ním žil i jeromonach Makárij (Čilikin).

V červnu roku 1930 se pak v Kozelsku udály nepokoje zemědělců, které byly zapříčiněny chováním místní policie – milice. Nepokoje byly smírně vyřešeny, ale vláda jich využila a v přípravě a organizaci nepokojů obvinila prodavače na trzích, nestátní zemědělce a nakonec i mnichy, kteří po uzavření Optinské Poustevny přežívali ve městě. Po dvou a půl měsících vyšetřování tzv. ОГПУ – ОГПУ (Spojené státní politické řízení při Svazu národních komisařů), přikročilo k uvěznění potencionálních nepřátel. Všichni mniši, kteří v té době žili ve městě Kozelsk, byli uvězněni.

18. srpna 1930 byl uvězněn také otec Rafael, který byl obviněn ve společném trestném činu "Trestný čin archimandrita Optinské Poustevny Panteleimona (Aržanych) a dal. Kalužská oblast,

město Kozelsk 1930" a byl obviněn v "organizované kontrarevoluční činnosti, antisovětské agitaci, organizování a bezprostřední účasti v masových nepokojích".

Ve věznicích nakonec otec Rafael prožil souhrnně 21 let. První trest věznění si odbyl pod Moskvou, v Dmitrovském rajónu (tzv. *Дмитлаг* – *Dmitlag* – *Dmitrovský nápravně pracovní tábor*) a následných deset let na těžkých pracích u Barentsova moře. Hned po uvěznění o. Rafael pracoval v nápravném táboře ve své profesi veterináře, při táboře bylo vlastní hospodářství. Proto ani nežil ve společném domě s ostatními vězni, ale v malé místnůstce přímo ve vepříně. Dle možností sesbíral bohoslužebné knihy a každodenně zde konal služby, ve své „cele“. Když se na to v táboře přišlo, dostal o. Rafael navíc 15 let přísného režimu.

Z tábora vyšel o. Rafael v polovině 40 let jako invalida. Usídlil se nedaleko od Optinské Poustevny (*propuštěný musel nahlásit přesné místo svého pobytu, o. Rafael proto uvedl Kozelsk*). Když přijel do města Kozelsk, našel ho zcela zpustlým. Nějaký ještě funkční chrám v té době nestál už ani jeden. Fyzicky byl otec velmi slabý, ale jeho duše hořela silně láskou k Bohu.

Odjel proto do Moskvy k metropolitovi Krutickému a Kolomenskému Nikolájovi (Jaruševič), který jej v den oslavy svátku ikony Matky Boží „Utiš můj zármutek“, v moskevském chrámu Zesnutí Přesvaté Bohorodice na Tagance, rukopoložil na jeromonacha a dal mu i požehnání k tomu, aby se snažil vyprosít otevření chrámu ve městě Kozelsk.

Služby ponejprve sloužil ve městě Suchiniči a potom také v chrámu sv. Jiří ve městě Kozelsk. Když ve městě poté ještě obnovil chrám Zvěstování Přesvaté Bohorodice, byl v něm jmenován představeným chrámu.

Otec Rafael byl člověk veliké lásky a soucitu k lidem. Když poprvé přijel do Kozelska, hned se začal starat o zestárlé a nemocné sestry Šamordinského monastýru (*tento monastýr byl založen r. 1884 ctih. Amvrosijem Optinským*), kdy mnohé z nich se také právě navrátily z vězení v pracovních táborech. Jeho duše přijímala všechny, kdo potřeboval pomoc. A všichni k němu přicházeli jako k rodnému otci a on je zahříval svou otcovskou láskou. Mnoho byl i těch, kdož nebyli mnichy nebo monaškami, jen prostě strádali od mnoha těžkostí té doby, a pro každého takového se v jeho duši našlo místo vřelosti.

Na konci 40 let byl ve městě Kozelsk rukopoložen kněz Sergij, který začal sloužit spolu s otcem Rafaellem. Všeobecná láska, kterou si získal o. Rafael, však zřejmě v srdci otce Sergije závist, takže potom přemluvil jednu z věřících, aby napsala falešné udání na o. Rafaela na Ministerstvo státní bezpečnosti (МГБ).

Tato „věřící“ poté ve svém udavačském dopise napsala, že o. Rafael měl kontakty s Němci, na základě čehož byl o. Rafael znovu uvězněn a odeslán do nápravně pracovního tábora (1949 - 1955) u města Kirov, kde si odseděl dalších 5 let a 8 měsíců. Už bez jeho přítomnosti byl nakonec ve městě Kozelsk vysvěcen chrám Zvěstování Přesvaté Bohorodice a o. Sergij se v něm stal představeným. V dopisech z tábora o. Rafael prosil všechny své duchovní děti, aby odpustily Nataše (*která mu do tábora odeslala kající dopis o svém hříchu udání*) a mluvil v něm o tom, že bez Boží vůle *ani vlas z hlavy se neztratí (Luk 21, 18)* a že je třeba být pokorným před Boží vůlí, jakkoli těžkým způsobem by se ona projevovala.

Když o. Rafael vyšel z vězení, začal sloužit v jím obnoveném chrámu, v němž byl už představeným o. Sergij. Otec Rafael však pokorně přijal místo druhého kněze, v chrámu, který

sám obnovil. Nehledě na slabost zdraví, dveře u kelie o. Rafaela nebyly nikdy zavírány; a on dál přijímal všechny potřebné.

Když se vracel v den Trojiční zádušní soboty roku 1957 ze hřbitova po mnohých panychidách, onemocněl zápallem plic, po kterém krátce na to 19. června zemřel. Pohřben byl na starém hřbitově města Kozelsk. Jeho duchovní boj vyznavače a pastýře nezůstal v Církvi skryt a jeho jméno bylo přičteno k zástupu Sboru svatých nových mučedníků a vyznavačů ruských. Roku 2005, konkrétně 22. června, na základě požehnání Jeho Svatosti patriarchy Alexije II. byly vyzdviženy ostatky ctihodného vyznavače Rafaela z místa jeho posledního odpočinku a poté byly přeneseny na hřbitov bratří Optinské Poustevny. Roku 2007 byly ostatky znovu vyzdviženy a přeneseny nejprve do chrámu Kazaňské ikony Matky Boží a potom do chrámu Proměnění Páně, kde se nacházejí dodnes.

Ctihodný vyznavač Rafael byl přímým nástupcem nevyčerpatelného Optinského bohatství, hrdinně snášel množství těžkostí, které se snesly na jeho tak těžký život. Jako nikdo jiný byl vydatně naplněn blahodati od Pána, darem utěšení, a díky tomu ve svých dopisech zanechal velmi drahocennou zkušenost pravého pravoslavného vztahu ke strádání, k nemocem a bezvýchodným životním situacím, které nás přivádějí k pochopení smyslu celého našeho křesťanského života a k setkání s Kristem v našem srdci a ve Věčnosti.

Slova útěchy a lásky v dopisech ctih. Rafaela nesou evangelní duch, jsou osoleny skutečností, pravdou a krásou, neboť jak píše apoštol: *Sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.* (Žid 2, 18)

Jako ukázkou uvádíme citaci z dopisu o. Rafaela (ze dne 10. listopadu roku 1951), napsaného jeho duchovní dceři:

V noci před 10. dnem podle nového stylu jsem ve snu sladce – přesladce zazpíval: Velebiž, velebiž duše moje, nad nebeské zástupy Čestnější a Slavnější, Panu Přečistou Bohorodici! A v tom jsem uslyšel hlas nějakého duchovního muže: Chceš li být spasen – zamiluj si strádání!

Dítě Ljubo, slyšíš?! Nejenom trp a snášej, ale miluj strádání!

Pane, sešli nám všemocnou Tvoji blahodatnou pomoc. Nám nemohoucím, abychom si Tě zamilovali, takovou obětavou láskou, s jakou se svatí mučedníci radovali, když odcházeli na všechna možná mučení i smrt, aby získali věčný život v Království Tvém... Žiji vírou a nadějí, že ne navždy mne od vás odloučil Pán, ale že mi daruje tu radost vidět vás všechny, že budu moci povznášet své ubohé díky za vše, co učinil mi Pán, spolu s vámi v domě Královny Nebeské...

Zdroj:

<http://pravoslavie.ru/71576.html>

PRAVOSLAVNÝ CHRÁM SV. VÁCLAVA, GORAZDOVA 8, Brno 602 00

FARNÍ ÚŘAD:

Úvoz 62, 602 00 Brno

Tel./fax: +420 54221 4030

www.pravoslavbrno.cz

e-mail: pravoslavbrno@volny.cz

SPOJENÍ MHD:

tramvají č. 4, směr Masarykova čtvrť, zastávka Úvoz,

trolejbusy č. 26, 38 a 39.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

Sobota: Sv. Liturgie (7.30 hod.), Večerní (letní čas: 19 hod., zimní čas: 18 hod.)

Neděle: Jitřní (7 hod.), Sv. Liturgie (9 hod.), Večerní (viz sobotu)

Svátky: Večerní (v předvečer svátku), Jitřní, Sv. Liturgie a Večerní (časy dle neděle)

Další bohoslužby se konají podle vyhlášení duchovního správce, jsou uvedeny na rozpisu v chrámu a na webových stránkách brněnské farnosti.